

Dansk Lokomotivtidende.

Organ for Dansk Lokomotivfører- og Lokomotivfyrbøder-Forening.

Redaktør: Lokomotivfører L. Mauritzen, Fredericia.

Nr. 3 A.

1. Februar 1903.

3. Aargang.

Generalforsamling.

D. L. og L. F. afholder ordinær Generalforsamling i Fredericia Torsdag den 19. Marts d. A.

Forslag, der ønskes behandlede paa denne, maa være Formanden, Lokf. Chr. Christensen, Skolegade Nr. 26², i Hænde senest den 15. Februar d. A.

Dagsordenen vil blive bekendtgjort gennem Lokomotivtidende Nr. 5.

Hovedbestyrelsen.

Kolleger!

Tænk to Gange over Spørgsmaalet om Udmeldelse af det Nordiske Lokomotivmands-Forbund!

I Dansk Lokomotivtidende for 15de November f. A. har Afdelingsformanden for København H., Hr. S. Mortensen, søgt at slaa til Lyd imod en Udmeldelse af det Nordiske Lokomotivmands-Forbund og indtrængende opfordret Medlemmerne til ikke at foretage et overilet Skridt i en saa vigtig Sag. Det glæder mig, Hr. Mortensen, og De har min fulde Sympati i denne Sag. Som det vil ses af Referatet fra Aarhus Afdelings Generalforsamling af 8. Oktober, har der dog ogsaa dér været Mænd, som har talt varmt om at samle, og ikke at splitte Forbundet, trods dette, at Forslaget om en Adskillelse er fremkommen fra nævnte Afdeling. Jeg skal ikke her søge at tale stærke Ord om den eller de, som er fremkommen med Forslaget, nej, jeg respekterer hver den, som har en selvstændig Mening, og jeg antager, at den eller de, som er fremkommen med Forslaget, har gjort det med det for Øje, at dette tjente den danske Afdeling bedst. Vi ser jo ikke alle ligedan paa en og samme Sag. Jeg ser paa Udmeldelsen af Forbundet som

noget fuldstændigt forkasteligt og overilet, og paa nærværende Tidspunkt i saa Henseende at foretage en Afstemning blandt Medlemmerne, eller paa den forestaaende Generalforsamling at foretage et saa vigtigt Skridt, synes mig ikke forsvarligt, og jeg vil indestændigt bede ethvert Medlem indenfor D. L. og L. F. at vente, og lad os se Tiden an; det er nemt nok at omstyrte, men saare vanskeligt at opbygge til et stærkt og samlet Hele. Er der Fejl, og det tvivler jeg ikke paa, saa lad os se at rette paa dem, lad os se at faa den Bygning rejst, som vi har begyndt at bygge paa, og lad os faa den rejst som en Klippefæstning, indenfor hvis sikre Mure fire Landes Lokomotivpersonale samles. Har Forbundsbestyrelsen ikke været at formaa til et Samarbejde, saa mener jeg, at Fejlen ligger nærmest hos disse enkelte Mænd. Lad os saa se at faa nye Mænd ind, som kan og vil arbejde; thi jeg kan ikke tænke mig, at det samlede svenske og norske Lokomotivpersonale hverken ønsker eller venter en Adskillelse, det vilde vist for de fleste komme som et Lyn fra en klar Himmel. Da Forbundet jo for kun kort Tid tilbage stiftedes, da følte vi vel alle en vis Begejstring, en Stolthedfølelse over denne Sammenlutning af de nordiske Broderlandes Lokomotivfolk, og vi ventede vel alle et godt Samarbejde og gode Resultater. Der er skrevet og sunget mange gode og om man saa kan sige løftende Ord i denne Sag? Flere eller færre af os har vel været med til i Begejstring (ikke Vinbegejstring) at udbringe Leve og et dundrende Hurra for et enigt Forbund. Har virkelig disse sidste faa Maaneder bevist, at det, som vi allesammen troede paa, kun var Blændværk, en Lygtemand, vi ikke kunde fange, eller en Sag saa stor, saa vi ikke saa os i Stand til at realisere den, da beklager jeg os i allerhøjeste Grad, om vi skulde betragte det hele som en Opvaagnen af en skøn Drøm. Jeg mener nej og atter

nej. Sagen maa kunne lade sig realisere, og lad os ikke lade det strande paa enkelte Mænd; i en saa stor og betydningsfuld Sag maa der friske Kræfter til. Den Mand, som i sig selv mener at være og have nok, han er efter min Mening inde paa et Skraaplan, og han vil vel kun alt for tidlig komme til at angre den egenmægtige, stolte Tanke om sit eget »Jeg«, sit eget Værd. Og jeg vil sige til ethvert Medlem indenfor den danske Afdeling: selv om Vinden herhjemme synes at bære med, saa lad os ikke under denne Medbør faa alt for store Tanker om os selv og vort eget Værd, vi løfter dog sikrest, naar vi løfter i Flok, og skulde Vinden vende sig, lad os da ikke komme til at staa overfor denne sørgelige Opdagelse, at vi under den friske Medbør i egenmægtigt Overmod stødte en Broderhaand fra os, som vi nu saa haardt trænger til, men som vi ingen Ret har til og ikke kan gøre Fordring paa. Og lad mig saa her til Slut minde om det Vers, som skyldes en dansk Mand, og som vi i Enighed sang paa Kongressen i København i Juni 1901:

Derfor skal det være vor Hilsen i Dag
Til svenske og norske Kammerater:
Husk paa, hvis det kniber, saa gør vi
fælles Sag!
De danske bær' ej Flaget som Pirater.

J. Jensen.

Ordre Ma. Nr. 595.

Naar en udstedt Ordre vækker Medansattes under andre Afdelingers Mishag, er dette som Regel et paalideligt Tegn paa, at Ordren yder en Betyggelse og betyder et Fremskridt for Lokomotivpersonalet.

Et saadant Mishag bærer en vis Fraktion af Medansatte Ordre Nr. 595 med. Sagen er nemlig den, at Tog-

betjenten, henholdsvis Togføreren, i Regn og i Solskin, Vinter og Sommer, i ondt og i godt Vejr, ved Dag og ved Nat, forøvrigt efter enhver Igangsætning af Tog, der ikke helt igennem betjenes med Vakuumbremse, skal give Signal Nr. 67, eller, naar irregulære Forhold betinger Togets Standsning, Signal Nr. 69. Man skulde synes, at en saa ringe Anstrengelse, som Afgivelsen og Modtagelsen af de i ovennævnte Ordre nævnte Signaler, ikke kunde tage saa meget paa Kræfterne, at nogen vilde søge at unddrage sig Overholdelsen, og dog ser man ret ofte Forsøg paa at komme udenom Ordrens Ordlyd. Det er snart Dampen, snart Taagen, snart en halmlæstet Vogn og saa fremdeles, der faar Skylden for, at Signalet ikke er udvekslet. Men Grunden er vel som oftest den, at Afgivelsen af Signalet forhaler det Tidspunkt, hvor Togbetjenten kan hengive sig til stille Betragtninger bag den lukkede Kupedør.

At der selvfølgelig gives Tilfælde, hvor Signalet faktisk ikke kan udveksles, skal vi villig indrømme. Dette kunde der imidlertid let raades Bod paa ved at forsyne samtlige Togførere med en Signalrevolver. Denne anvendes da i de Tilfælde, hvor Signaludvekslingen ikke kan finde Sted paa reglementert Maade, ligesom den ved andre Lejligheder, til Eks. Togsprængning, Nytaarsskydning o. m. a., kunde være baade til Gavn og Morskab. Naar ogsaa Lokomotivføreren fik en saadan Revolver, der kunde gøre Fyldest, naar Dampfløjten blev ubrugelig, udleveret, kunde samme maaske blive Midlet til et hæderligt Forsøg paa godt Samarbejde mellem de to rullende Faktorer: Lokomotivets og Togets Førere, i hvert Fald Nytaarsnat, naar Nytaarsskydningen — efter endt Tjeneste — tog sin Begyndelse.

En mærkelig Ordning.

Da jeg den 15. Januar om Eftermiddagen Kl. 5 henvendte mig paa Viborg Station for at hæve mine Milepenge, blev der af den fungerende Stationsforstander svaret mig, at Pengene var holdt tilbage, da Listen, der jo gerne kom den 14. om Aftenen, ikke var kommen endnu.

Da jeg saa henvendte mig samme Aften Kl. 8¹/₂, paa Stationen for at faa de omtalte Penge, blev der svaret mig af Billetsælgeren, som sædvanlig udbetaler Sportlerne, at Listen var kommen, men de havde ingen Penge. Med den Besked kunde jeg saa gaa, og da man ikke saa sjældent faar samme Svar her, vil jeg gerne bede om Plads for denne

Artikel i vort ærede Blad, for om det mulig kunde bevirke en bedre Ordning. Med Tak for Optagelsen.

M. F. Bennekov,
Fyrbøder.

* * *

Med Tak for det indsendte, anmoder vi ærede Medlemmer om at tilstille Redaktionen Meddelelse, naar lignende Tilfælde foreligger.

Red.

Dagspressen.

Af Dagspressen optrykkes følgende:

En sjælden Ære.

Præsident Roosevelt modtog forleden i det hvide Hus i Washington en Deputation fra de amerikanske Lokomotivfyrbøderes Forbund, der overrakte ham et Diplom som — Æreslokomotivfyrbøder.

Som man vil se af ovenstaaende, er vore Kaldsfæller i den ny Verden mere end et almindeligt af den gamle Verdens Hestehoveder foran os. Lad os følge Eksemplet, selvfølgelig afpasset efter vore Forhold. Men for at kunne dette, maa vi slutte os sammen alle som én; thi først da kan vi naa Maalet: at gøre os gældende som en Faktor, der bliver regnet med overalt.

Mødet i Aarhus Afdeling den 14. Januar 1903.

I Anledning af, at Formanden for Hovedbestyrelsen og Redaktøren af vort Blad havde anmeldt deres Komme, havde Bestyrelsen indvarslet til Møde. Dette afholdtes paa Hotel »Dalgas« og talte ca. 40 Medlemmer.

Repræsentanten for Aarhus H. Afdeling, Lokfb. V. P. Hansen, bød Velkommen og takkede vor Formand og vor Redaktør for, at de var kommen til Stede, og takkede Medlemmerne for, at de var mødt saa talrigt. Derpaa bad han Medlemmerne vælge en Dirigent.

Valgt blev Lokfb. G. Petersen, der takkede for Valget og gav Ordet til

Formanden, der begyndte sit Foredrag med at udtale, at da det jo ikke var alle givet at kunne komme rundt omkring til Møder og lign., havde Redaktøren og han af den Grund paataget sig denne Tourne. Hr. Christensen gik derpaa over til at paavise de Kriser og Svingninger, som de forskellige Fag havde været udsatte for forinden de sluttede sig sammen

i Organisationer med faste Rammer; han paaviste ved mange Eksempler, hvor absolut nødvendigt det var at holde sammen; staar man splittet og bliver forurettet, faar man som Regel ingen Ret. Ikke saa, naar man staar samlet i en fast Organisation. Vor Forening er ny, og efter min Mening staar vi for Øjeblikket ikke bedre end de Arbejdere fra det Fag, hvorfra vi er udsprungne. Formanden sluttede med at lægge alle alvorligt paa Sinde at staa fast.

Redaktøren havde lovet Formanden at tale om Lønningslovene, og det er jo nok det Spørgsmaal, som interesserer mest for Tiden. Hr. Mauritzen gik derpaa over til at omtale de Stadier, som de forskellige Andragender havde gennemgaaet, og henviste til »Lokomotivtidende«, hvor de forskellige Lønsatser havde været optrykt. Forøvrigt udtalte Hr. M., at vi paa ingen Maade kunde være tilfreds med de Lønningslovsforslag, som foreligger. For Lokomotivførerne er det nu ikke saa galt, men derimod for Lokomotivfyrbøderne; men ogsaa der var et lille Lyspunkt — Citat af »Lokomotivtidende«. Idet Hr. M. bad d'Hrr. Fyrbødere ikke at misforstaa ham, naar han udtalte, at selv om det nuværende Lønningslovsforslag blev ophøjet til Lov, saa betød det ingenlunde Stagnation, citerede han en Udtalelse af Ministeren. Iøvrigt skulde han omtale endnu et Lyspunkt, nemlig, at den af vore Foresatte saa yndede Klassificering vilde bortfalde. Hr. M. gik derpaa over til at omtale Deputationens Gang til de forskellige Politikere, hvilket, da de forskellige Udtalelser og Særegenheder ved Personerne blev gengivet med Vid og Lune, øjensynligt interesserede Medlemmerne meget. Hr. M. vilde meget fraraade at blande Uniformspørgsmaalet ind i Lønsagen; det vilde være at forkludre det Hele. Med Hensyn til Forbundet, da mente Hr. M. ikke, at vi vedblivende skulde staa i dette, da vi aldrig hørte noget fra det. Han gik derpaa over til at omtale Eksamensspørgsmaalet og fremhævede, at der burde være en Eksamen fra Maskinarbejder til Fyrbøder, men i det Hele taget burde der være lovbealet Eksamen; det var det eneste, der kunde hæve Standen op til det, den burde være.

Formanden gav nogle Oplysninger angaaende Centralorganisationen, da han paa Generalforsamlingen i Struer var valgt som Medlem af det Udvalg, som behandler denne Sag, men mente forøvrigt ikke, at vi havde nogen Nytte af denne Sammenslutning, — han selv havde ikke megen Fidus til den. Hr. C. omtalte Lønningslovene og mente ikke, at vi kunde vente nogen Støtte i denne Sag af Landborepræsentanterne, da de

ikke havde den rette Forstaaelse af, hvad det vil sige at leve i Byerne, saa vi var nærmest henvist til at søge Byrepræsentanterne for at faa vore Krav gennemført. Formanden omtalte nærmere en Beslutning, der var vedtaget paa et Afdelingsmøde i Esbjerg, angaaende fornyet Indsendelse af Andragende om at opnaa højest Lokfyrb. paa 10 Aar, men fra hvilken han tog bestemt Afstand og formente, at Aarhus Afdeling gjorde ligesaa. Taleren omtalte i Tilslutning til Hr. Mauritzen det store Arbejde, som Hovedbestyrelsen havde haft i Anledning af Lønningssagen.

Lokfyrb. F. Nielsen udtalte sin fulde Tilslutning til de ærede Foredragsholdere og takkede dem for det store Arbejde, de havde udrettet, og mente, at med saadanne Ledere som Hr. Christensen og Hr. Mauritzen var det en Fornøjelse at staa i vor Organisation.

Lokfyrb. A. Petersen omtalte Lønningssagen og vilde spørge, om vi ikke samtidig med denne kunde faa Uniformspørgsmaalet med. Taleren spurgte om, hvad det blev til med Anerkendelsen.

Formanden henviste angaaende det sidste Spørgsmaal til »Lokomotivtidende« og til den Reprimande, som Redaktøren havde faaet, men der var forøvrigt gjort, hvad der kunde gøres i denne Sag.

Mauritzen vilde bestemt fraraade at blande Uniformspørgsmaalet ind i Lønningen.

A. Petersen var tilfreds med Oplysningerne.

Mauritzen oplæste et Program til Centralorganisationen og gennemgik de enkelte Forslag paa dette, men vilde forøvrigt ikke komme dybt ind i disse, da den ærede Formand alt havde gjort Rede for denne Sag. Kun vilde han udtale, at vi skulde passe paa ikke at blive Løftebukke for andre. Hr. M. udtalte med Hensyn til Lønningerne, at Lønnen burde for Lokfyrb. være 1500 Kr. og for Førere 2000 Kr. uden Stigning. Forholdet var nemlig stillet paa Hovedet, saaledes at vi Statsfunktionærer bliver højere lønnede, naar Alderen har svækket vor Arbejdskraft og vore Udgifter er reducerede, medens vi i den unge Alder lønnes saa lavt, at man mangan Gang ikke kan klare sig igennem uden Gæld.

Lokfyrb. F. Nielsen syntes ikke, at vi skulde være med i Centralorganisationen.

Lokfyrb. Christensen takkede Formanden og Redaktøren for deres Virksomhed og beklagede meget, at vi ikke kunde faa valgt en Formand her i Afdelingen, da det lod til, at alle var bange for at paatage sig dette Hverv.

Mauritzen udtalte, at det slet ikke var saa vanskeligt at være Formand;

han paaviste, hvorledes man bedst kunde forholde sig ved givne Lejligheder.

Lokf. C. Andersen takkede ligeledes Formanden og Redaktøren for deres store Arbejde.

A. Petersen forespurgte, om ikke de enkelte Afdelinger havde Lov til at foretage forskellige Ændringer indenfor Afdelingslovene.

Mauritzen: Jo, naar de ikke er i Strid med Foreningslovene.

— Efter at en Del Talere havde haft Ordet angaaende Formandsvalget i Afdelingen, sluttede Dirigenten Mødet med en Tak til Formanden og Redaktøren, hvilken Tak Medlemmerne sluttede sig til ved at rejse sig.

H. Christiansen,
Sekretær.

Meddelelser fra Afdelingerne.

Aalborg Afdeling

afholdt den 9. dennes Generalforsamling. Regnskabet fremlagdes og godkendtes. Derefter foretoges Valg af Bestyrelse. Valgt blev:

Formand:

Lokomotivfyrbøder I Nr. 348 G. F. D. Petersen (D. S. B.).

Kasserer:

Lokomotivfyrbøder I Nr. 40 Wendelboe (D. S. B.).

Repræsentanter:

Lokomotivfyrbøder I Nr. 338 J. Jørgensen (D. S. B.).

Lokomotivfyrbøder I Nr. 111 Petersen (for Randers). (D. S. B.).

Lokomotivfyrbøder I Nr. 133 M. Larsen (N. J. P. B.).

Lokomotivfyrbøder I Nr. 348 G. F. D. Petersen (D. S. B.).

Delegerede:

Lokomotivfører J. Jensen (N. J. P. B.).
— S. Petersen —

Revisorer:

Lokomotivfyrbøder II Nr. 415 Hougaard (D. S. B.).

Lokomotivfyrbøder I Nr. 126 J. C. Rasmussen (N. J. P. B.).

G. Petersen,
Afdelingsformand.

Viborg—Langaa Afdeling.

Generalforsamling afholdes den 7de Februar 1903 Kl. c. 8,30 Em. paa Hotel »Phoenix« i Viborg.

Dagsorden:

1. Beretning om Afdelingens Virksomhed.

2. Fremlæggelse af det reviderede Regnskab.

3. Eventuelt.

Derefter Fællesspisning med efterfølgende Bal for Medlemmerne med Damer. Talrig Tilslutning forventes.

P. Afd. V.:

A. Johansen.

Struer Afdeling.

Generalforsamlingen, som var udsat, afholdtes Fredag den 9. Januar.

1. Formanden afgav Beretning om Afdelingens Virksomhed i det forløbne Aar. Da der ikke havde været særlige Sager fremme hverken fra Medlemmerne eller Hovedbestyrelsen, haabede Formanden, at Grunden var den, at Personalet i 2den Sektion arbejdede under ret rimelige Vilkaar. — Sanktioneredes.

2. Kassereren oplæste Aarsregnskabet. — Godkendtes.

3. Formanden meddelte, at Afdelingskassen skulde udrede 45 Kr. til Hovedkassen, saafremt Restancerne skulde betales. Mente, at Parolen angaaende Slettelse af Restancer burde udgaa fra Hovedbestyrelsen, som igennem Kvartalsregnskaberne blev holdt à jour med Medlemmernes Stilling til Lovene, hvilken Opfattelse enstemmig gjorde sig gældende. Oplyste, at Afdelingens Kassebeholdning var ca. 70 Kr. — Efter at flere Talere havde haft Ordet, vedtoges det ikke at refundere til Hovedkassen.

4. Forsamlingen takkede Bestyrelsen for det forløbne Aar og anmodede Formanden og Kassereren om at modtage Genvalg, hvilket de nægtede. Efter at flere af de tilstedeværende, der var foreslaet som Formand, havde nægtet at modtage Valget, vedtoges det at foretage skriftlig Afstemning, og Formanden lovede at udfærdige Stemmehæfte at henlægge paa Stuen. Som Kasserer foresloges Lokfyrb. Hansen. Hansen vilde ikke nægte at modtage Valget, men anmodede Forsamlingen om, at den endelige Vedtagelse maatte ske skriftlig, hvilket vedtoges. Ligeledes vedtoges skriftlig Afstemning for Repræsentanter og Delegerede med Undtagelse af Lokf. Christensen, Gy., som valgtes som Repræsentant og Delegeret for Underafdelingen. Som Revisorer valgtes Lokf. Sæxkær og Lokfyrb. Sørensen. Resultatet af Afstemningen vil senere blive bekendtgjort.

Sekretæren.

Esbjerg Afdeling.

Lørdag den 17. Januar 1903 afholdt Esbjerg Afdeling Generalforsamling med følgende Dagsorden:

1. Forhandlingsbogen.
2. Regnskabet.

3. Valg af Bestyrelse.
4. Lønningsloven.
5. Skal D. L. og L. F. udmelde sig af det Nordiske Forbund.
6. Eventuelt.

Formanden aabnede Generalforsamlingen og foreslog at vælge en Dirigent. Valgt blev J. Andersen.

1. Formanden oplæste Forhandlingsbogen, der godkendtes.

2. Kassereren oplæste Regnskabet, der balancerede med 87 Kr. 92 Øre.

Han oplyste, at alle Regninger til Hovedkassen var betalt og at der ingen Restancer var hverken til Hovedkassen eller af Medlemmerne til Afdelingskassen. Regnskabet godkendtes.

3. Formanden oplyste, at ifølge Lovene skal Valg af Bestyrelse finde Sted hvert Aar i Januar. Han beklagede at der ingen Lokomotivførere var mødt, da det jo maa anses for uheldigt, naar Lokomotivførerne ikke er repræsenterede i Bestyrelsen.

Jensen talte i Tilslutning til Formanden, men mente dog, at selv om ingen Lokomotivførere var til Stede, kunde vi godt vælge en af dem ind i Bestyrelsen.

Larsen spurgte om Forsamlingen var beslutningsdygtig. Han foreslog at vælge Bestyrelse ved skriftlig Afstemning blandt samtlige Medlemmer.

Formanden: Forsamlingen er beslutningsdygtig; han fandt det ikke nødvendigt at lade foretage skriftlig Afstemning blandt samtlige Medlemmer.

Genvalgt blev Formanden og Kassereren. Til Repræsentant valgtes Lokfrb. H. P. Hansen 199, og Lokfrb. J. Andersen 95 valgtes til Suppleant.

4. Formanden indledede en Debat om Lønningsspørgsmaalet. Han udtalte: Det er sikkert den største Part af Lokomotivfyrbødere, der er bleven skuffede over det paa Rigsdagens Bord fremlagte Forslag til Lønninger for Statsbanedriftens Personale, et Forslag, der efter Sigende tilsigter en Forbedring af vore Lønninger, men, som oplyst i D. L. T., vil resultere i en Mindreudgift for Statskassen hvad Lokomotivfyrbødernes Lønninger angaar. Altsaa maa det føre til en Reduktion af vore Lønninger, da det neppe er sandsynligt, at vi kan faa Rigsdagen til at indgaa paa højere Lønssatser end de allerede foreslaaede, vil jeg foreslaa, at vi gennem Hovedbestyrelsen søger at faa den i Forslaget fastsatte Tjenestetid for at opnaa højeste Løn (16 Aar) nedsat til 10 Aar.

Det maa vel indrømmes, at naar man for at blive Lokomotivfyrbøder først maa udstaa sin Læretid, have aftjent sin Værnepligt og dernæst arbejde mindst et Aar paa et af Statsbanernes Værk-

steder, forinden der kan være Tale om Ansættelse, da er der gaaet saa lang Tid med til Uddannelse, at man med Billighed kunde forlange, at der toges mere Hensyn hertil ved Fastsættelse af saavel Begyndelseslønnens som Tillægenes Størrelse, samt hvorlænge der bør være mellem hvert af disse, end sket er i det fremlagte Forslag.

Den ny ansatte Lokomotivfyrbøder vil som Regel være mindst 25 Aar og begynde med en Løn af 1050 Kr., stigende hvert 4de Aar til 1482, saa inden den højeste Løn naas, er Lokfrb. 41 Aar gammel. Skal der være Tale om at oppebære denne, maa man dog regne med mindst lige saa lang Tid, som i hver af de øvrige Lønssatser. Inden dette naas, er Lokomotivfyrbøderne mindst 45 Aar. Jeg tror derfor at være i Overensstemmelse med de fleste Lokfrb., naar vi først kan betragte Forslaget som en Forbedring af vore Lønninger, naar det ændres derhen, at højeste Løn kan naas paa 10 i Stedet for, som foreslaaet, 16 Aar.

H. P. Hansen, Larsen og Jensen udtalte sig i Tilslutning til Formanden.

Følgende Resolution vedtoges enstemmigt.

Generalforsamlingen opfordrer Hovedbestyrelsen til at indgaa til Regering og Rigsdag med Andragende om at faa den i Forslaget om Lønninger for det under Statsbanedriften ansatte Personale fastsatte Tjenestetid for at opnaa højeste Løn nedsat til 10 Aar.

5. Formanden bad Medlemmerne om at udtale sig om, hvorvidt de ønskede at udtræde af det nordiske Forbund.

Efter at flere havde udtalt sig imod Udmeldelse, vedtoges det at stemme imod, saafremt Forslag herom skulde foreligge.

6. Kassereren oplyste, at Bestyrelsen havde faaet uddelt Partoutkort, der giver Adgang til Koncerterne paa Jernbanehotellet. Hvert Medlem vil blive tilstillet et Kort.

Formanden mindede om Turen til Bryggeriet, der var ansat til Søndag Eftermiddag Kl. 2. Han udbad sig talrig Tilslutning.

H. P. Hansen,
Sekretær.

Julefesten.

Fredag den 16de Januar afholdt de københavnske Afdelinger en meget vellykket Julefest paa St. Thomas. Kl. 6 aabnedes Dørene til den store Festsal, hvor et mægtigt Juletræ stod pyntet, og ind marscherede Børnene, 156 i Antal,

fulgt af de Voksne, til Tonerne af et stort Orkester.

Formanden, Lokomotivfører L. Mortensen, talte et Par Ord til Børnene om Julens Betydning. Efter at en Julesalme va sunget, dansede og legede Børnene om Juletræet. Efter at Chokoladen var drukket, underholdt et Par Venner af Foreningen Børnene en halv Time som Negerkomikere. En Julenisse uddelte derefter en Pose med Godter og en stor Appelsin til hvert Barn. Efter Sangen »Højt fra Træets grønne Top«, plyndredes Træet, og derefter var der Børnebal til Kl. 9^{1/2}.

Kl. 10 tog Ballet for de Voksne sin Begyndelse. Ca. 150 Deltagere deltog med meget Liv og et straalende Humør deri.

Det maa have glædet Festudvalget meget at høre den megen Ros, der blev dem til Del for det smukke Arrangement af den vellykkede Festaften, der var beredt for Medlemmerne, deres Damer og Børn.

a. m.

Meddelelse

til

Afdelingsbestyrelserne

Frederikshavns Afdeling har oprettet en Kransekasse og anmoder i den Anledning om, at Afdelingsbestyrelserne stiller Lokomotivfører S. Andersen, Frederikshavn, Meddelelse mrkt. »Dødsfald«, om eventuelle Dødsfald blandt Organisationens Medlemmer.

Lokomotivtidende Nr. 2 for 1901 og Nr. 4 for 1902.

Hvis nogen er i Besiddelse af ovennævnte Numre af Bladet, bedes disse snarest tilsendt

Redaktionen.

Bytning.

Undertegnede ønsker herved at bytte med en Kollega af II eller III Klasse fra en af de østjydske Byer.

N. Stilling,
Lokomotivfyrbøder,
København.

Med nærværende Numer følger et Tillæg, begrundet paa den store Stofmængde.

Red.

Trykt i

Fredericia Dagblades Bogtrykkeri
i Fredericia.